

POPLETENÁ POHÁDKA

Do malého domečku ve vesničce Egonova Lhota ve čtvrtek přijelo za babičkou a dědečkem šest vnoučat na prodloužený víkend. Jako většina dětí z města i ona trávila svůj čas u počítače a pohádky vůbec neznala. Hned poté, co děti přijely, jim babička zabavila mobily a tablety a poslala je okopávat brambory. Před spaním se snažily zpět získat mobily, ale babička je odbyla pohádkou o zakleté princezně. Celý druhý den děti žadonily o mobily, až z toho babičku rozbolela hlava. Neustoupila však a donutila je dělat další práci. Večer už byly vyřízené nejen děti, ale i babička. Nebylo divu, že když babička začala vykládat pohádku na dobrou noc, dopadlo to takhle:

V malém domečku bydlela babička s dědečkem a ten dostal chuť na donut. „Babičko, usmaž mi donut!“ přikázal dědeček. Tak babička usmažila donut a dala ho na okénko, aby vychladl. Jak tam ten donut ležel, byla mu dlouhá chvíle a utekl. Běžel po dvoře a potkal žábu. Žába ho chtěla sníst, jenže jak po něm skočila, donutek se otočil a žába proletěla skrz něj.

Donut utíkal rychle dál. Vtom potkal pejska. „Jé, ty jsi chlupatý,“ libuje si donutek, „na tobě se mně dobře pojede!“ Pejsek mu nerozuměl a donut skočil pejskovi na hlavu a zavelel: „Hyjé!“ Pejsek se lekl a začal utíkat směrem k lesu. Protože svítilo sluníčko, začala se poleva na donutu rozpouštět a kapat pejskovi na čumák, což by až tak nevadilo. Horší bylo, že se pejsek oklepal, donutek z něj spadl a kutálel se do lesa. Pejsek mu byl v patách.

Najednou se oba zarazili. Před nimi stál chameleon, a protože se nudil, tak měnil barvy. Pejesk se ho lekl a utekl pryč. I když měl donut už zcela rozteklou polevu, tak si dodal odvahy a hop mu na hlavu. Chameleon leknutím zfialověl a pak si řekl, že ho ten donut vlastně nemusí zajímat, a dál si měnil barvy.

Když donut zjistil, že to není moc výkonný dopravní prostředek, seskočil a pokračoval dál. Jeho cesta vedla kolem prasečí chaloupky ze slámy. Zaklepal, že půjde na návštěvu, když vtom vlk chaloupku ze slámy sfoukl a prasátko vyběhlo, ani si nevšimlo, že si na nožku nabralo donutka. Vyděšené prasátko utíkalo k bratrovi do domečku z šišek. Vběhlo dovnitř a druhé prasátko ho přivítalo a libovalo si, že brácha přinesl donut ke kafičku. Donut, který byl pořád na prasečí

nožce, se urazil a vtom vlk rozfoukl i druhou chaloupku. Prasátka běžela dál i s donutem za třetím prasátkem, které mělo domeček z cihel. Vběhli dovnitř a vtom přišla myš a ptá se: „Domečku, domečku, kdo v tobě přebývá?“ Z domku se ozvalo: „Já, donut na prasečí nožce nastrčený, můj krém je roztečený, chameleonem jsem unuděný, na psí hlavě jsem povožený, a navíc jsem žábou proskočený, jo a babičkou jsem usmažený.“

Když myš zjistila, co v tom domku je, tak raději odešla. Potom přišel vlk a foukl a nic, domeček pořád stojí, foukl podruhé ještě silněji a pořád nic, tak nechal foukání, zaklepal na dveře a povídá: „Kůzlátka, kůzlátka, otevřete vrátka, to jsem já, vaše maminka, bukvice jsem vám přinesla.“ Vtom se z domku ozval donutek: „Zde nejsou kůzlátka, ale jsem zde já, donut myškou navštívený, na prasečí nožce nastrčený, můj krém je roztečený, chameleonem jsem unuděný, na psí hlavě jsem povožený, a navíc jsem žábou proskočený, jo a babičkou jsem usmažený.“ Vlk se zalekl donuta a utekl hledat kůzlátka.

Vtom si třetí prasátko uvědomilo, že je v domečku nějaký donutek a začalo prozkoumávat všechny prasečí nožky. A skutečně na jedné nožce objevilo donutek a snažilo se ho sníst. „Nekousej mi do nohy!“ kvičelo první prasátko a duplo nožkou. Toho donutek patřičně využil a vyskočil okénkem. Konečně se dostal do lesa. Po chvíli bloudění našel chaloupku kůzlátek. Zaklepal na dvířka. Z domečku zamečelo kůzlátka: „To seš zas ty, vlku?!“ „Né, to jsem já, donut myškou navštívený, na prasečí nožce byl jsem nastrčený, můj krém je roztečený, chameleonem jsem unuděný, na psí hlavě jsem povožený, a navíc jsem žábou proskočený, jo a babičkou jsem usmažený,“ zazpíval donutek. Z domečku se ozvala kůzlátka: „Vlku, snažíš se zbytečně!“ „Já jsem donut a ty se nesnaží, ale smaží,“ odpověděl donut a šel pryč.

Po náročném dni byl hodně unavený, protože plel zahrádku, okopával brambory, vařil oběd, zakazoval dětem mobily a ještě měl povídat pohádku na dob... V tom babička usnula. Děti usnuly už u kůzlátek. A dědeček, který seděl v křesle a celou dobu poslouchal, se královsky bavil.

